

విష్వవ గిలజనోద్యమ నాయకుడు

కా॥ కుండ్ల గంగరాజుకు జీవితాన్ని

కాప్రేస్ కుండ్ల గంగరాజు (70) ఇల్లె 6వ తేదీన కొండమెదలు శివారు కత్తుపట్టి గ్రామంలో కిట్టీజబ్బుతో బాధపడుతూ మరణించాడు.

1969లో తూర్పుగోదావరి అటవీ ప్రాంతంలో కా॥ విశ్వం నాయకత్వాన ఉద్యమ నిర్మాణానికి పూనుకొన్న తొలి రోజునుండి ఆ కాప్రేస్ ఉద్యమ కార్యకర్తగా ముందుకొచ్చాడు. ఆదివాసీ వ్యవస్థలోని సాంప్రదాయాలను ఆధిగమిస్తూ, ధిక్కరిస్తూ గిరిజన సంఘు కార్యకర్తగా, నాయకుగిగా గుర్తింపులోకి వచ్చాడు. గిరిజనుడు కొంచెం అటూ, ఇటూ కదిలినా ఫారెస్టుశాఖ జూల్యూనాలు విధించే వారికి లంచాలు ఇచ్చుకొనే దుర్భాగ్యమైన పరిస్థితిని గిరిజనసంఘుం ఎదుర్కొంది. రిజర్వ్ హాద్దులు దాటి ఒక కొయ్యముక్కను తెచ్చుకోవడం పెద్దనేరం. ఫారెస్టుగార్డులు చిన్న ఉద్యోగస్తులైనా అర్థభానిసి యజమానుల్లాగా వ్యవహరించేవారు. గిరిజనసంఘుం ఈ పద్ధతిని ఎదుర్కొంచాలని నిర్ణయించుకొంది. గ్రామగ్రామాన మీటింగులు పెట్టి రిజర్వ్ లైన్లు దాటి అడవి నరికి పోదు వ్యవసాయం చేయాలనే నిర్ణయిం తీసుకొంది. మార్కిసెల ప్రారంభానికల్లా పెద్ద ఉద్యమంగా పోదు భూములు చేసుకొనే (పోదునరికి) ఉద్యమం మొదలయింది. కాప్రేస్ గంగరాజు, రామిశెట్టి నాయకత్వాన కొండరెడ్లు, కోయదౌరలు ఐక్యమయ్యారు. రెండుకులాల మధ్య ఉన్న ఎక్కువ తక్కువ భేదాలను ఆధిగమించారు. సంఘుం వ్యాప్తికి, సంఘుం ఐక్యతకు ఆటంకంగా వున్న ఆచారాలను ఆధిగమించారు. దోషించి శక్తుల మాయలను తేటతెల్లంగా వివరించి ప్రజలను చైతన్యవంతులను చేయడంలో సంఘుం, పార్టీ ఇచ్చిన కార్యక్రమానికి అంకితమయ్యాడు గంగరాజు. ఆయన భార్య చిన్నమిమ్మి మిలిటింటుగా సంఘుం కార్యక్రమాలలో పాల్గొనేది. ఆప్పటికి కూతురు కమలకు 2 ఏళ్లవయస్సు. తర్వాత ఆ పాప, కళాకారిగిగా మంచి గాయనిగా, పార్టీ కార్యకర్తగా ఎదిగి వివాహసంతరం అనారోగ్యంతో మరణించింది.

వ్యౌల భారం నుంచి బయటపడవేనే కార్యక్రమానికి గంగరాజు, కత్తుల రామిరెడ్డికి పార్టీ నాయకత్వం బాధ్యత అప్పగించింది. దశాబ్దాలకు పైగా అప్పులకు బందీలయిన కుటుంబాన్ని రుణావిముక్తమయ్యాయి. పెరుగుతున్న ఆ చైతన్యాన్ని సహించలేని భూస్పామ్యవర్గాలు పై అధికారులకు తప్పుడు రిపోర్టులు-వారి ఇట్లు తగులబెడుతున్నారనీ, వారి పశువులను చంపి తింటున్నారని-జిచ్చి, పోలీసు క్యాంపిని తెప్పించుకొన్నారు. పోలీసు అధికారులతో పాటు సభకలెక్టరు గిరిజన గూడేలు తిరిగాడు. ‘కమ్యూనిస్టులను రానివ్వపడ్డాడు. మీ కోర్కెలన్నీ న్యాయమైనవే. నేను తీరుస్తానని హామీలిచ్చాడు. పాలేర్ల జీతాలు, కూలిరేట్లు, చట్టపరంగా వున్న రూలు ప్రకారం అమలు చేయస్తానన్నాడు. ఈ అధికార వర్గంతో సంప్రదింపులు, వారసులు చేస్తున్న గంగరాజు, రామిశెట్టిలను చూసి ఆయనతో పాటు వచ్చిన పోలీసులు, భూస్పాములు ముక్కన వేలేసుకున్నారు. పార్టీ-సంఘుం-ఉద్యమం మట్టిలోనుంచి మాటిక్యాలను పైకి తీస్తుందని రుజువయింది.

100 ఎకరాలు బుడుపైరు, 300 ఎకరాల పరినాట్లు, మిగిలిన పొలంలో, జొన్న, నుప్పు తదితర మెట్టపంటలు వేశారు. పరికోతకు వచ్చే సమయానికి ప్రభుత్వ యంత్రాంగం పెద్ద ఎత్తున నిర్భంధాన్ని పెంచింది. సైపర్లు ఉద్యోగాలకును దించింది. పంటలు దక్కించుకొనే కార్యక్రమం జటిలంగా మారింది. అయినా కార్యకర్తలు జంకలేదు. పార్టీకార్యకర్తగా ఎదిగిన గంగరాజు, పార్టీ నిర్ణయాల ప్రకారం ప్రజలను సంసిద్ధులను చేసే కార్యక్రమంలో తలమునకలై పని చేశాడు. ఈ ఉద్యమానికి అండగా కొండలపైనున్న గ్రామాల ప్రజలందరినీ సమీకరించాడు. అందరం తలా శేరో, కుంచమో మనమే తినాలి, మనం పండించిన పంట, దోషించి వర్గాలకు అందకూడదనే కనితో ఉద్యమించింది సంఘుం.

కోతలు-నూర్చుళ్లు- పంచుకోవడం అదే సందర్భంలో అనేక సమావేశాలు, పాటలు అంతా పెద్ద పండుగలా జరిగింది. పాటీ నాయకులు ప్రజలలో ఒకరిలాగా ఆ పండుగలో పాల్గొన్నారు. గిరిజనులలోనుంచి వచ్చినవారే నాయకులుగా నాయకత్వం వహించుకొన్నారు.

గంగరాజు తండ్రి కులపెద్ద, ఆ వూరికే కాదు; 30 గ్రామాలకు చెందిన తగవులు అక్కడ తేలనప్పుడు వచ్చే తగవులను పరిషురించే పెద్ద. సాంప్రదాయాలను కాపాడవలసిన పెద్ద. 15 ఎకరాల భూమి, పశువులు, పెద్ద పెద్ద పోడులు. ఇద్దరు తప్ప ముగ్గురు కొడుకులు సంఘం పనులలో వుండటం, సాంప్రదాయాలను ధిక్కరించడం ఆయనకు నచ్చేది కాదు. సంఘం కార్యకర్తల అరెస్టుల పర్యంలో భాగంగా అనేక మంది గ్రామపెద్దలను ముందు అరెస్టు చేశారు. తర్వాత ప్రజలను, ముఖ్య కార్యకర్తలను అరెస్టు చేశారు. గంగరాజును అరెస్టు చేసి చిత్రపాంసలుపెట్టారు. గంగరాజు, ఇల్లా రామిరెడ్డి తదితరులు సంవత్సరం పైగా జైలులో నిర్వంధించబడ్డారు. జైలులో పాటీ యొక్క సంఘం యొక్క విధానాలకు కట్టుబడి వ్యవహరించారు. గ్రామానికి రాగానే కులపెద్ద అయిన గంగరాజు తండ్రి, పీరిని వెలిపెట్టాడు. ‘జైలులో నానా కులాలతో’ కలసి కూడు తిని వచ్చారు, కనుక జైలునుంచి వచ్చిన వారందరికి “చిప్ప తప్ప” తలకింతని వేస్తున్నాను. కట్టి జైలులోకి రండని శాసించాడు. గంగరాజు, రామిరెడ్డి ముక్క కంఠంతో ‘మేము కట్టేది లేదు. మీ సాంప్రదాయాలు ఇక చెల్లవని చెప్పారు. కుల పెద్దను ప్రజలెవ్వురూ సమర్థించలేదు.

సంఘం పునర్వీర్యాణ కార్యక్రమాలు మొదలయ్యే సాగుతూవుండగానే ఎమర్జెన్సీ విధించారు. ఎమర్జెన్సీలో తీవ్రమైన నిఘా; పోలీసులు వెంటాడుతున్న పరిస్థితిలో కా॥ గంగరాజు గూడ ప్రజల హక్కులకై నిలబడ్డాడు. 1978-82ల మధ్య నిరంతరం సంఘర్షణల మర్యాద ప్రజల చైతన్యం పెరుగుతూ వచ్చింది. భూమి కోసం సాగించిన కార్యక్రమాలు 79 నుంచి నిశ్చయాత్మకంగా మొదలై 1982 వంట కోతల నాటికి, 1969 వంటకోతల నాటి పరిస్థితి ఏర్పడింది. భూస్వాముల దాడులను ప్రతిఫుటీంచడానికి సంసిద్ధులై వన్న ప్రజల పైకి పోలీసులు దాడులకు పూనుకొన్నారు. ఆ దాడులను ప్రతిఫుటీంచే సందర్భంలోనే రాజులు, లక్ష్మయ్యలనే గిరిజనసంఘ కార్యకర్తలు కాల్పులలో అమరులయ్యారు. పెద్దగూడంలో వారికి స్థాపాలు నిర్మించుకొన్న ప్రజలకు ఆ పోరాటం స్వార్థిగా నిలిచేవుంది.

ఏ ఇంట్లో భార్యాభర్తల తగువు వచ్చినా ఎక్కడెక్కడి నుంచో మహిళలు వచ్చి ఆ తగువు పరిష్కారం అయ్యేవరకు గంగరాజు ఇంట్లోనే ఆశ్రయం పొందేవారు. ఒక రకంగా వారందరికి గంగరాజు ఇద్దే పుట్టిల్లు.

కామేండ్ గంగరాజు ఈ క్రమమంతటిలో నాయకుడిగా నిర్వహించిన పాత్ర మరువలేనిది. కామేండ్ మోషే (సోమయ్య) సంధానకర్తగా సాగిన గిరిజనోద్యమం నేటికి సాగుతోంది.

పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్మాణంలో గ్రామాలన్నీ మునిగిపోతే ఎక్కడికి వెళ్లాలని ప్రజల మనోవ్యధ గత దశాబ్దకాలంగా కొనసాగుతూనే వుంది. ప్రజల మనోవ్యధ నిరంకుశ పాలనా యంత్రాంగానికి, దోపిడీవర్గ ప్రతినిధులకు చీమక్కటిన నౌప్పికూడ కల్గించలేదు. పునరావాసం ఒక్కటే సమస్యకాదు, పోరాడి సాధించుకున్న హక్కులను, పోరాటసంఘుటిత శక్తిని, మానవ సంబంధాలను, ప్రకృతితో ఏర్పడిన అనుబంధాలన్నీ చెల్లాచెదురపుతున్నాయనే మానసిక వ్యధ కూడ గంగరాజుని త్వరగా బలిగొంది. ఇటీవల ఆరువందల మందితో జరిగిన జనరల్ బాడీలో అనారోగ్యంతో హజరై ‘నిలబడి పోరాడాలి, బెదరకూడదు. మనం మోసపోకూడదు’ అని సందేశమిచ్చాడు. చనువుతో ‘నీవెంత కాలం వుంటావు, పోరాడమని చెబుతున్నావన్న ఒక ప్రశ్నకు ‘నేనుండను మీరంతావుంటారు, మీరు పోరాడరా?’ అని కార్యున్నాడు.

కా॥ గంగరాజు ధీరుడు; ప్రజలకు ఆత్మబంధువు, విష్వవానికి విశ్వాసపూతుడు. ఇంతటి విశిష్టమైన కృషి దీర్ఘకాలం వహించిన కా॥ గంగరాజు మరణం పాటీకి, సంఘానికి, ప్రజలకూ తీవ్రమైన లోటు. కా॥ గంగరాజు లేని లోటును పూడ్చుకోవటానికి ఆయన జీవితం, పోరాటం, వారి వెనుక ఉన్న ఆశయం, పాటీ అందిస్తున్న స్వార్థిని స్వీకరించాం. సిపిఎ(ఎం-ఎల్) తూర్పుగోదావరి జిల్లా కమిటీ కా॥ గంగరాజుకు విష్వవసోఫర్మర్స్ స్టోంది.

ooooo